

Bilinmeyen Bir Yerde Bekleyiş

– kul mehmet • 13 Ekim 2025

Bilinmeyen Bir Yerde Bekleyiş

Kim, kimi, kimde bilirse bilsin,
Adını rüzgâra verdim,
Bir çınarın gövdesine kazıdım seni,
Ve sustum, herkesin bildiği gibi değil.
Ben seni,
Bilmediğin bir yerde bekliyorum.
Ne sokak lambası var burada,
Ne haritada bir iz.
Sadece kalbimin pusulası,
Sadece senin adını bilen yıldızlar.
Gelen her adımda umut var,
Ama senin ayak sesin değil.
Yine de kalkıp su koyuyorum ocağa,
Belki üşümüştündür diye.
Kimse bilmez bu yeri,
Ama senin için tanıdık olur belki,
Bir çocukluk kokusu,

Bir eski şarkının iç çekişi gibi.
Ben seni,
Bilmediğin bir yerde bekliyorum.
Ve bu bekleyiş,
Benim sana duyduğum en derin sevgi.

Zaman, burada başka akar.
Saatler değil, özlemler çalar kapımı.
Bir çay demlerim,
İçine seni koyarım,
İçtikçe çoğalır yokluğun.
Ben seni,
Bilmediğin bir yerde bekliyorum.
Belki bir tren garında,
Belki çocukluğunun geçtiği sokakta,
Belki de hiç gitmediğin bir şehirde,
Ama hep senin için tanıdık olan bir duyguda.
İnsan beklerken kendine benzer,
Ben sana benzemeye başladım.
Gülüşünü ezberledim rüzgârdan,
Adını duymadığım şarkılarda aradım.
Kim, kimi, kimde bilirse bilsin,
Ben seni,
Bilmediğin bir yerde bekliyorum.
Ve bu yer,
Artık seninle dolu.
Mehmet Aluç